

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 25.

Parkland, Washington, 9de Juni 1899

9de Aarg.

Martin Luther.

Qvad tænkes paa Warthburgs tunde et Dag i den dunkle nat? —
Hvem holder saa sent derinde sin ensomme nattevagt? —

Bidste du borg, hvem din vægter er vidste du borg, hvor din dag er nær, —
ud mod det rødmenne morgensfær sang du med værens vinde.

Derinde bag vælens stene der vaager dit morgensud, der brydes en mand alene, der krybes en mand med — Gud.

Bidste du borg, hvor hans bønner steg, vidste du borg, hvor hans hjerte kreg —
vift i den grønne barmring bleg stald dine gamle stene.

Tro redet saa lystig smutter den lærte til sang og spil. Da sniller han lyst og latter og latter sin bibel til.

Skæde dig Gud, du gamle borg! Dagen er oppe, og slutt din sørg. Herren vor Gud, saa fast en borg, sendte dig — *Martin Luther! Theodor Gæstari.*

Humod vs. Tro.

Befignelserne ved et kraftigt Liv med Herren ligne ofte de Ting, som er udskillede i Butiksblinduerne: man ser dem klart nok, men kan alligevel ikke naa dem. Derfor saa nogen sagde, at man blot skulde rulle Haanden ud og tage dem, og man prøvede derpaa, vilde Haanden støde mod en tøj Glasplade, som hindrede den i at naa, hvad Øinene dog kunde se saa nær ved. Paa samme Maade kunne Guds Børn tydeligt se Herrens store Løfter om at velsigne dem langt adover, hvad de hidtil erfarede, og dog føle det ofte, at der er noget imellem, som hindrede dem i at faa, hvad Herren har lovet. Den Hindring, der er kommet imellem, er Humod.

Det er Troen, som er den Haand, der modtager Befignelserne fra Herren. Naar noget hindrer Troens Kraft, kan den ikke modtage disse Befignelser. Humod og Tro ere som Ild og Vand; den ene slukker det andet, saa Troen maa viske sin Kraft i hvert Hjerte, hvor Humod er kommet ind og har taget Røgten. Man kan nok have en stærk

Tanke-Tro og Overbevisning om, hvad der er det rigtige, paa samme Tid som Hjertet endnu er Humodig; men det er en Umulighed, saa længe det Sind raader, at saa den levende Tro, der formaar noget hos Herren.

Ogsaa i den hellige Skrift er *Humod* og Tro nærmere forbandne, end mange vide. Vi kunne se det, da Herren vandrede her paa Jord. Der var to Tilfælde, i hvilke han talte om en stor Tro, og de ere vel kendte begge to. Det ene er, hvad der skete med Hovedsmanden i Napernaum, over hvis Tro Herren forandrede sig, idet han sagde til dem, som fulgte: "Sandelig siger jeg eder, end alle i Israel har jeg fundet saadan Tro." Men læg saa ogsaa Mærke til, at det var denne samme Mand, som sagde til Jesus: "Herre, jeg er ikke værd, at du skal gaa ind under mit Tag" (Matth. 8, 8-10). Den anden, som til Bidræbelse af Herren for sin Tro, var hin kananaiske Kvinde, til hvem Jesus sagde: "O, Kvinde, din Tro er stor," men hun fandt sig ogsaa i at blive sammenlignet med en Hund, ja hun lignede sig selv derved, idet hun sagde: "Jo, Herre, Hunde æde dog af de Smuler, som falde fra deres Herrens Bord." Vi se her, at den Humodighed, som holder et Menneske i Stedet for Herren, bortager ogsaa enhver Hindring for Troen, saa at den glad kan hvile i Herrens Ord.

Mange Guds Børn ønske sig en Tro, der kan flytte Bjerge, fordi de allesammen have nogle Bjerge, de gjerne vil have bort, og som de hidtil ikke har formaaet at skaffe sig. De vilde gjerne udrette store Ting, ogsaa for Guds Ålge, og de ville gjerne have en Tro, som kan føre dem lettere eller i alt Fald seirrende igennem den daglige Strid med de mange Prøvelser. For mangt et Guds Barn samle Bjergene sig til et stort Bjerg, som de atter og atter støde paa og hverken kunne komme igennem eller over. Ofte nøles de med at kaa forjagte og besluttede ved Jorden og maale det Høide; saa gjør de maaske et Tiløb og naa et lille Stykke op ad Siden for straks igjen at glide ned, med en Bidhed om, at Hjerteret er saare høit. Det er da ikke at undres over, at Guds Børn ønske sig en Tro, der kan magte at flytte saadanne Bjerge.

Profeten Jatarias minder os om, hvorledes Troen flytter disse Bjerge (4, 6-7); "Alle ved Nagt og alle ved Styrke, men ved min Haand, siger den Herre Jehaoth. Hvo er du, du store Bjerg for Serubabels Ansigt? Bli til Slette!" Ved Herrens Haand, ikke ved Nagt og Styrke sker det, siger Herren. Og hvorledes virker da Herrens Haand det? Derved at han fører Sjælen ned i Humodens Dal, hvor Døberen Johannes Ord blev til Virkelighed: "Hans her det at vofse, men mig at forringes" (Joh. 3, 30). Der misser Guds Børn et Tilid til sig selv, venter og haaber intet af sine egne Anstrengelser; der bliver Guds Børn i Sandhed som et Barn, hjælpeløs, men til at hjælpe af en stærkere Haand. Der bliver Herren saa stor for Hjertet; der bliver hans Naadefløje lystelig Virkelighed, virkelig mente, og alle sagre Ord, som de ofte ere for Guds Børn. Da begynder Troen at kunne flytte Bjerge fordi Herren, og derfor ogsaa hans Nagt, er i den Tro.

En saadan Tro gives ikke, fordi man, trukket af Livets Vindstøveder og Støffelser, begjærer i lettere Bilkaar at leve under. Men Herren vilde sig under sine Børn dem. Den Tro kan man ikke trampe op af Jorden, fordi man i halv Fortvivlelse forlanger den, Men det at fortvivle om sin egen Kraft netop er Seien, men Sjælen maa ned i Humodens Dal, hvor baade Hovedsmanden og den kanaiske Kvinde fandt den.

Det kan se, at Guds Børn, som for vore Dine tydelig mangle Humodighed, dog bruges af Herren til at bringe Befignelser til andre. Dette modsigger ikke, at Humodighed og Tro høre sammen. Thi det skulde nok vise sig, at det skulde blive til endnu større og dybere Befignelse, om de lod sig føre ned ad af Herren. Naar Arbeidet paa Sjælen ligesom kun naar til Overfladen paa dem eller ikke ret langt under den, har det sikkert sin Grund deri, at Redskabet, som virkede med sin Tro og sine særegne Gaver, selv ikke ret smagte Humodighedens Naade. Derfor kom det ogsaa, at selve det Guds Børn, som sit Liv til at føre Sjælen til Herren, ikke til den Naade over sit eget Liv, som man skulde have ventet, efter den Kraft, hvormed han gik Bud til andet.

Den ydmyge Tro, vi her tale om, er saare langt fra verdslige Menneskers løst, vælende Sind overfor Naaden og Frelsen. Det viste sig netop hos hine to, Hovedsmanden og Kvinden, at deres Tro havde faaet sin vidunderlige Udholdenhed, fordi den havde faaet sine Rodder dybt i Humodens Dal, hvor man ser, hvad der er aldeles umuligt for Mennesker. Men der ser man ogsaa, at det er til Herrens Vre at tro, at de Hjerter, der vore os forhøje, ere ikke forhøje for hans Kraft, der seirrende aabenbarer sig i den Tro, der bliver viftet af hans Haand.

Der har du ogsaa Svaret paa dit Spørgsmaal, hvorfor ikke flere Guds Børn tillade Herren at give sin Kraft over deres Kraft og deres Tro. Svaret er: fordi det er endnu paa i ge r e for mange Sjæle at gaa saa langt ned som i Humodens Dal, end at halte frem med en Tro paa K r i s t u s. Det pinligste undgaar man jo helst. Først naar det bliver et Guds Børn for pinligt, pinligere end noget andet, at gaa med sin afmægtige Tro, da gaar det rask nedad, i Humodens Dal, hvor Herrens Kraft lægger sig ind i Hjertets Tro og lærer den at flytte Bjerge.

Qvad lærer dig Naturens Orden om Gud?

En Ungling var i sit 18de Aar, da han engang en Vinter betragtede et Træ, hvorledes det stod der uden Blade ganske nøgent og ligesom fortorret, og efter nogle Maanedes forløb igjen skulde frembringe Blade, Blomster og Frugter. Denne Betragtning gjorde Guds Ånsigt og Forsyn saa indlysende for ham, og gjorde tillige saa undkættelig Indtryk paa hans Sjæl, at han tro sig Løs fra sine forrige Tilboiligheder, der førte ham bort fra Gud, og formam i sit Hjerte en Lyst og Drøsel til Staveren, der drev ham til at søge Guds Samfund i Kristus og i de følgende Aar af hans Liv vedligeholdt sig altid lige stærk, og viste sin Kraft i hans gudelige Venner.

Ps. 104, 14. Herre, hvor mange er dine Gjæringer! Du gjorde dem alle viselige, Jorden er fuld af dine Gjenstande.

Ellevte Kapitel.

Det bankede paa Døren, og til min Forundring traadte Lise Stuepige ind.

M. Ramsel Staal, jeg har mange Gange tænkt paa, hvad De sagde, at jeg skulde lære at hende Dem bedre. Lille Fruen Jette mente, jeg skulde sige Dem det; Gud ved, jeg har lidt fortrædt, om jeg var lidt spids i Begyndelsen; nu hender jeg Ramsellen, har set hvor taalmodig De har været, og at De aldrig har talt ondt for noget Menneſte, men uanfaldt, hvor De kunde. — Der er Ord, sagde min salig Fader, som blive lidende i Halsen, jeg mærker nok, at "om Forladelse" er et af dem, men ud skal det alligevel."

"Taf, Lise, De har forstaaet mig en sand Glæde."

"Ja, jeg har da noget bedre end det."

Lise slog Døren op til Spiseſtuen, hvor et net Thebord var dækket; midt paa Bordet stod en stor Juleſage med Børløvs om og en Grantvist stillet med i Midten.

"Det er fra Fruen Jette; hun holder af Ramsellen, som om De var hendes Lødeligt Søster, og De er da ogsaa en bedre Søster med hende, end den anden; naa, det er sandt saadan maas jeg vel ikke tale. Sæt Dem nu ned, Ramsel Staal, og gjør dem tilgode; Juleſagen er dekket, det ved jeg bestemt, for min Forlovede, Anton Jensen, er Bagerſvend og har selv lavet den."

"Hil De ikke blive, Lise, og drikke en Skop The med mig i Aften."

Hun tallede, tog meget bestemt Blods paa Hjernen af en Stol og sat Juleſagen for. Inden Theen var drukket, vildte jeg, hvorledes Anton Jensen saa ud fra Top til Taa, hendes hånd gode Egenſkaber og hånd Feil, hvorefter den største var en vis Lyſt til at være fin og flot, en Feil, som Lise drølede ved med kindelig Stoltſed.

Der ringede paa Klokken, og Lise skyndte sig, i Ejendens Forvarelse, at løfte op.

"Naa, Gud ſe Lov, saa har de da ogsaa Bennet, der tænke paa at forneie Dem; her er en Vasse til Dem."

Fra Italien! det jublede inden i mig; jeg tog den lille, lette Vasse i min Haand og kyssede den mange Gange; derpaa gik jeg ind i Dagligſtuen, stillede to Lys paa Bordet under den hære Landsoldat, og lagde min Vasse og Hennys Orangeren mellem Lyſene. Lise tral sig tilbage, jeg var ene og kunde i Ro og Mag glæde mig over mit lille Julebord.

Det varede noget, før jeg aabnede Vassen den indholdt et yndigt Gaar-Kembaand. Henad den mørkebrune Bund af Moders Hønsse Gaar laa en glimfende gulden Bladtrans af Minnas Søster. Vassen var af Olfenden,

Professorens havde malet en deilig Huden Due med et grønt Blad i Munden paa den: Duen med Oliebladet; det havde sin Betydning, vildte jeg, han vilde ikke staae mig med et falsk Gaad.

Mit Hjerte var fuld af Lov og Tak, min Ven var en Beſignelse over de Kjære.

Men hvem tilhørte den sorte Krands, der indfattede Vassen; det maatte Brevet kunde sige mig. Al, det var Hedevigs Haar, den blide, eiselige Hedevigs. Hun havde ogsaa skrevet et Par Linier:

"Glædelig Jul, jeg holder saameget af Dem og ønske saa gjerne at se Dem, dog det ſer ikke; neste Jul vil jeg ſeire paa et bedre Sted; men skjønt vi aldrig skulde mødes, vil De dog undertiden hjerne mig en venlig Tanke og ikke vredes, fordi mit Haar er forenet med saameget dyrebarere Væsners med Moderens og Søsterens. Glædelig Jul, af hele mit Hjerte ønsker jeg Dem en glædelig Jul.

Hedevig Bang"

Minna havde skrevet det haabefulde Brev, og Moder, et hjertligt, men tillige ubforſtende: "Harde jeg Dig hos mig, lille Marie, kunde du anderledes komme ud med Alt; jeg skulde ordentlig ſaa Dig til at skrive, du slemme Barn."

Hendes Haand var søfter end før; jeg ſaa paa min lille Due med Oliebladet, og Haaret blafede lidligt op. Professorens Brev var Humør, Lid og Uſigthed, "Ragneten drager mig mod Nord", ſred hun.

Jeg var ſaa glad, at jeg rent havde glemt mine Kaffebevere; til Lykke var det lidet, og da det brandte i alle Værelſerne, fattede jeg mig ved Klaveret og sang:

"Et Barn er født i Bethlehem."

Kloffen et lom Bognen; jeg løb ned for at tage imod dem med det levende Duſte, at kunne meddele dem lidt af min Juleglæde.

"Glædelig Jul."

Oberſtinden ſaa paa mig, som om hun mistænkte mig for at have sat Jid paa Huset eller ſkjalet Sydſidet. Amalia ſvared: med et melauſt: J lige Maade.

"Du, hvor jeg har kjædet mig i Aften! det var da ogsaa ærgerlig, at Grandmama skulde give mig et hineſt Skind, Rage til det, jeg har; De maas je at ſaa det dyttet, Ramsel Staal."

Jeg tog lille Jette i mine Arme og tallede hende for Overtraffelsen; derpaa vilde jeg begge Børnene mit Kembaand.

"Og tror du virkelig, at Duen betyder saameget; Gud ſe Lov, ſaa vil min Ven oplydes; jeg har bedet ret inderlig imorges, at du næste Jul maatte være hos din Moder og have det rigtigt godt."

"Hø Hennu, hvor kan du ønske saadant noget? Marie maas ikke tage fra os; vi kunde ikke undvære hende, nei, paa ingen Maade."

Jeg kyssede dem og tallede for al den Hjertelighed, de, efter deres forskjellige Naturer, ydede mig.

Kyrtærſtuen skulde der være stort Selskab, Dands, Lotteri og Juletra. Det blev overladt til mig at pynke Træet, og fra den tidlige Morgen var jeg beſkjæftiget med at nummerere og hængte op.

Druer, Konfekturer, kostbare Kipsager samt en hel Del ſæerde Gjenstande, der for Størstedelen var udgaaede af min egen Haand, skulde næsten det store Grantæ, og det var ordentlig danſkeligt at ſaa Blads til alle de solerte Lamper. Jeg tænkte paa dert lille Juletra med de flanke Børløvs og de ſaa Rødder og Nbler; mon det vilde opvække blot halvsaamegen Glæde? jeg tænkte, at Lotteriet ikke er efter min Smag; det Behageligste ved Gaven, den venlige Maade, hvorpaa et Onkel bliver gjættet og opfyldt, manglede; Giberens Lanter havde ikke været hjertligt beſkjæftiget med Modtageren. Medens jeg ſaaledes raſonnerede, blev Træet færdig og ſod der, ſaa rigt, flot og malerisk, at jeg ikke kunde nægte det min Beundring.

Der var Lid og Glæde, da Selskabet efter Aftensbordet kom ind i Salen til det oplyste Træ, Amalia blev almindelig roft. "Fruen er uovertraadelig i den Kunst af arrangere", læspede Frieren. Han tilbød sig derpaa at byde Rumrene om, og kom langt om længe ogsaa til mig; jeg vilde netop afſaa det, da Oberſtinden udrød:

"Ramsellen spiller ikke med; hun ſaar Sit imorgen."

Geheimeraabinde Trolle nærmede sig og ſpurgte meget høflig og rolig:

"Jeg haaber da ikke, min hære Kusine, at det er et Uhr."

"Et Uhr?" gjentog den forbaufede Oberſtinde,

"Det glæder mig, at det ikke er Tilfældet; jeg frygtede, at De var kommen mig i Forhøbet; jeg har længe glædet mig til at give Ramsel Staal dette Uhr, som et Legn paa min Anerkjendelse og mit Venſkab."

Alles Øine var fæstede paa Donna Grandezza og mig, medens hun med endnu mere end ſædvanlig Anſand tog Rjæde og Uhr af sin Hals og hængte det om min.

Jeg ved ikke, om hun vittelig havde bestemt dette forud, eller om hun i Krænkſens Dieblit beſluttede at give mig en forartet Overriſning.

"Og nu, min hære Ramsel Staal", tilføiede hun ſagte, "vil jeg ønske Dem et bedre Kar end dette og gjentage mit Tilbud fra i Sommer."

Jeg tallede af fuldt Hjerte, men afſlog det, idet jeg fortalte, at der var mere Udſigt til at forenes.

Hvor venlig Geheimeraabinde Trolle altid vilde sig imod mig, var hun dog aldeles ikke hamillær, det var den ældre fornemme Dames Godhed mod den beſtedne, unge Pige.

"Glædeligt Kyrtær, et tusind Gange bedre Kar end det forrige", roabte lille Hennu næste Morgen.

"Glædeligt Kyrtær, og gud De snart maas komme herfra", ønskede Lise.

"Nei, dette er intet Lid for et ungt Menneſte."

Alle mine Bennet ønskede mig et bedre Kar; det maatte betyde noget godt; jeg begyndte 1856 med det bedste Gaad.

Da jeg kom ind, ſil jeg Mit tidligere med de øvrige Folk. Det beſod i fem Daler. Jeg havde ingen Lyſt til ſelv at bruge dem, og beſtemte dem til to Soldſteer til Lise og Anton Jensen.

Lieutenant Due kom om Eftermiddagen; han ſaa lykkelig og mandig ud; hans Cyfret var meget forbedret, men det varede ikke længe, før Fru Bærrenshilds og Amalias Bemærkninger faldte hans gamle Væsen tilbage.

"Jeg har ret langtid efter at tale alene med Dem, min hære Fruen Staal", ſagde han næste Morgen; "jeg har de venligſte Onkler og Søstener med til Dem; et Brev har jeg ogsaa; maaske De allerſt vil læse det."

Han ſaa ganske kjæmst ud, da han talte mig Brevet. Det var fra Moja og indeholdt det hjerteligste Tilbud om at betragte hendes Hjem som mit, og ſaaſnart Foraaret gjorde Reifsen mindre befærdig at begyde mig paa den. Bennet havde de næsten allevegne, Brev hun; de vilde tage imod mig med aabne Arme; det Kærmere kunde vi afſtale, naar jeg havde truffet min Beſtemmelſe.

"Egentlig talt, Fruen Staal, lider jeg ikke, det er noget at græde over."

"Jeg græder af Glæde og Taknemmelighed. Det er ſkjønt at lære ſaa gode Menneſter at hende, men tage derimod lan jeg ikke."

"Hil De ikke tage derimod! naa, det maas jeg ſig var en deilig Maade at vilde ſin Glæde og Taknemlighed paa."

"De maas ikke blive vred, et ſaadant Tilbud fortjener vistnok ikke at afviſes af ſalft Krefſføleſe eller andre Grunde; jeg vilde uden Betænkning tage derimod, hvis jeg ikke haabede ſnart at kunne ſitte ſammen med min Familie."

"Deres Familie! jeg giver ikke en Pibe Tobak for Deres Ja — om Forladelse. Hør nu, min hære Marie, en Skildring af det Hjem, det tilbødes Dem, ſer De afſaar det; De er jo dog ellers en fornuffig Pige, og ſielig, allfor ſielig. Hør nu ellers."

Lieutenant Due tog en "Raffemølle" ud af min Sæde, ſatte sig mageligt tilrette og begyndte ſin Skildring, medens han ufortrødent tral Alenmaalet ud og malede det ind igjen.

"Praſkejaarden er gammel og forfalden, men hvor tarvelig Reblenentet end er, er dog jirtige rigtig! dyggelige rummelige Værelſer. Haven er stor og fuld af Roſer og andre Blomſter; dem paſſer Moja alene; kunde De nok ikke have Lyſt til at hjælpe hende? Gagen, dog den Slags forſaar jeg mig ikke ſynderlig paa. Menneſtene er mig de Bialtſke. Først er der Julets Dertre. Om ham vil jeg ſan ſige dette, at han er en brav, rebelig Mand, som vandrer efter den Lære, han prædiker. Wangen kald, mærk Nat har jeg ſet ham uden Betænkning forlade ſin Seng for at bringe en Sog Teſt.

(Vere.)

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,
Sandbløje.
Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher
919 C Street.
Tel. Black 1897. Tacoma, Wn.

Magazine Binding - Commercial Books
NEIL & ANDERSON
Bogbindere.
Tacoma, Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.
Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages

J. M. Arntson,
Notary Public.
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Ejend., Rentrafter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA, WASH.

Komplet Udstyr
— af —
Sko OG Støvler
faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

Scandinavian Seamens
Mission.
2122 First Avenue,
Seattle, Wash.

**Student-
Supplies**
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Lutherist Pilgrim Hus
No. 3 State St. New York
Reserve Hus ved det nye Dampskibsskib for Emigran-
ter Barge Office

Bevilliget **Devberg** for Ind-
vandrere og andre Hælsende
Pastor E. Peterfen, Emigrantmission-
ær, trafte i Pilgrim-Hus og
baer Emigranterne til med
Roed og Døed.
Helt, indkommer fra Døden, tjæer ved de
i line Street Car Hus til Døden.

- Pacific Distrikts Præster.**
- Berg, N. I. Kalispell, Mont.
  - Blakkan, I. 201 Everett, Wn.
  - Christensen, M. A. Genesee, Ida.
  - Foss, L. C. Stanwood, Wash.
  - Grønsberg, O. 1608 Howard St.
[San Francisco, Cal.]
  - Hagoos, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.]
  - Harstad, B. Parkland, Wash.
  - Holden, O. M. Astoria, Oregon.
  - Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.]
  - Jensen, A. H. Ferndale, Cal.
  - Johansen, J. [Fresno, Cal.]
  - Larsen, T. Parkland Wash
  - Lane, Geo. O.
Box 236, Fairhaven, Wn.
  - Nissen, L. Wilbur, Wash.
  - Orwoll, S. M.
425 Ea. 10. St. Portland, Or.
  - Pederson, N. Silverton, Oregon.
  - Rødsäter, Theo. A. Anaconda,
[Mont.]
  - Sperati, C. A. 2550 So. I. Str
[Tacoma, Wash.]
  - Stensrud, E. M. 235 13th Str.
San-Francisco Cal.
  - Moson, J., 2122-1st. Ave.
Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald"
aa 50c om Aaret.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.
BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Bloom Mouldings, Sash
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE 504. Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.
Åbent daglig fra Kl. 10. til 8.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

V. W. Cassar. President.
G. W. Snow. V. President.
G. C. Selvig. Cashier
F. G. Vandervilt. Asst. Cashier.

4 per ct Rente
Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Undis-
ninger paa alle Sted r-i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD!

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific
Lutheran University.—

"HEROLD"

Indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet
Lærere bør især mærke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASS.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver

FREDAG.

E. BERRUM, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
i Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresso: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til „Pacific Herald“. Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Guld Ordre, indsendt paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indremissionen og Church Extension bør sendes til Dr. J. L. Ranning, Fern Hill, Wash., Rosheret for Pac. Distrikt.

Værdig er du, Herre! at ankomme Heren og Brøden og Magten; thi du har skabt alle Ting, og ved din Vilje ere de og bleve skabte.

Kab. 4, 11.

At være en Modstander er ikke altid det samme som at være en Fiende.

Derfor var Helse ikke er af Raade i en „vis Forstand“, er den det heller ikke i nogen anden Forstand.

Det hedder ikke: Vis mig din Tro af din Tale, men „vis mig din Tro af dine Gjerninger.“

Lad enhver ydmyg bevise sin Ydmyghed — ikke ved selv at tale derom, men ved at leve saaledes, at andre maa kunne gløve dette Vidnesbyrd om ham.

(Clement.)

Engang Vade Sertus var ude paa en Sjereise, optom der en fierl Storm. Truende havde han Haanden mod de frodende Bolger idet han udbrød: „Derfor jeg er Kristi Statholder paa Jorden, saa byder jeg dig, O Sjol over tillet!“ Men Sjoen hændte ingen Kristi Statholder; den vidnede mod ham ved uforstyrret at fortsætte sin vilde Veg.

Det maa forandre enhver tænksom Læser af de Rapporter, som nu fremlægges ved de forskjellige Kirkesamfundes Marscher, at se, hvilken uhyre Tilvælt de fleste af dem har haft i de forløbne Aar. Af de fra ifjor foreliggende Rapporter fremgaar det, at de forskellige Kirkesamfund i 1897 havde en

Tilvælt af 630,954 Medlemmer. Kirkerne Antal forøgedes i samme Tidrum med 3,332. For 1898 vil Tilvæksten vistnok overstige disse Talstørrelser. Den indre Væst svarer maaske ikke til denne ydre Forøgelse; dog maa vi glæde os selv over den. Vi trænger alle at bede: Herre, sørg os Troen!

Inden Episkopal kirken udsjer mange Menigheder sig ikke for at vandre Kristi Ravn ved i Forbindelse med Kirken at oprette Dansekolle. Dette gjøres under Paastad af at „bevare“ Ungdommen for Kirken. Nu har en Menighed af samme Samfund i New York gaaet endnu længer i Uirselighed for Ungdommens Skyld. Denne Gang er det intet mindre end Brydekampe og Boyering mellem professionelle Slaaskeamper, der bydes som Trøstmiddel. Det er i den Kirke New York, hvor den nu saa bekendte Dr. Briggs er bleet ansat, at man først har hittet paa disse Bedrøveligheder. Briggs's Bilag, Rev. Paddock, var selv tilstede, og han syntes at mere sig saa godt, som nogen inden Forsamlingen. Han udfyldte det hele med, at man trængte saadanne Midler forat lindre Ungdommen til Kirken samt holde dem fra Gaderangel. En udtelligere Faltbeholdning kunde Prest og Menighed neppe gjøre, og det maa i Sandhed saa sorgeligt til med den Kirke, der finder det nødvendigt at gribe til saa nedværdigende Midler for at „bevare“ Ungdommen.

I Østerrige har Udtrædelsen af Romertirken antaget saadanne Dimensioner, at endog de verdslige Autoriteter har fundet det nødvendigt at skride ind. Flere protestantiske Prester dersteds er saaledes bleet anlagt forat have drevet ulovligt Proselytiseri. Enkelte Prester, som offentlig har tilkendt sig Angreb paa Statskirken dersteds, er endog saa bleet straffede. Da det har er Ungdommen, som bryder med Romertirken, er det oftest Forældrene, der søger de verdslige Autoriteters Hjælp for at forhindre, at deres Søner og Døtre gaar ind i den forhadte protestantiske Kirke. Der er ogsaa tillet Opfordring til Landets Regjering om af den Grund at søge at saa en Konstitutionsforandring ifaand. I Landets Grundlov heber det nemlig, at enhver Østerriger over 14 Aar gammel skal, har Frihed til at vælge hvilken religion Tro, de vil bestynde sig til, og Dyrkelsen maa beskytte dem under Udøvelsen af denne Rettighed. Heldigvis er der reist sig en fierl Modstand mod en saadan Indskrænkning af den konstitutionelle Frihed, og Papestolen vil forhaabentlig have at finde sig i, at den østerrigske Ungdom forfatter sin Overgang til Protestantismen.

For en Tid siden meddeltes fra Japan, at de indvandre kristne dersteds

holdt paa at vende tilbage til Deudenslabet. I den Aulebning har Sekretæren for det Amerikanske Missions Selskab skrevet en længer Artikel i en af Ostens Blade, hvori han giver en hel Del interessante Oplysninger om Tilstanden i Japan. Han beretter i den Forbindelse, at uagtet de kristnes Antal dersteds ikke overstiger 100,000, var deres Indflydelse i Keiserdommet dog langt større, end man efter deres ringe Antal skulde tro. Kavaite Sekretær skriver blandt andet: „En bekendt Japansker og fremragende Leder blandt Buddhisterne gjør Forbring paa, at af hver 100 Indbyggere i Japan er 99 Buddhister. Maaske det vilde være rettere at sige, at der er omtrent 39,000,000 Buddhister og 3,000,000 Shintolister. De første har 114,000 Prester og de sidstnævnte 14,500. Disse er begge dybt fastgjort i Folkets Sjæle, Historie og Livsvaner. Siden Kristendommen fik Fodfæste i Landet, har disse Religionsforsamling været paa sig som albrig tilførsel. De holder Birkningen af de mest civiliserede Landes Religion. Et japanesisk Blad beretter, at et Balfartspil, som før besøgt af 100,000 Pilgrimme aarlig, nu er næsten forlaet. Et Medlem af Japans Parlament paastod fornylig, at Buddhismen blot bestod som Formfag. Folket sætter vistnok op Afguder i sine Huse, men de tror ikke længer paa Buddhismen.“ Selv et fremragende Buddhist-Blad har nylig erklæret at Buddhismen ikke er en Religion, som kan anbefales Ungdommen. Shintolismen taber ogsaa mere og mere Grund dersteds. Redaktøren af „Japan Mail“ skrev fornylig: „Vi kan ikke andet end tro, at Japan om ikke saa længe vil være mer kristent end buddhistisk.“ Et andet Buddhist-Blad beretter, at flere af deres Templer som før raadede over uhyre Midler, nu blir fattigere for hver Dag. Marsagen til dette, siger Bladet, er, at Buddhismens Tilhængere mere og mere taber Tilliden til Prestestanden. Der er saaledes meget, som tyder paa, at Kristendommen ifaldet for at tabe meget mere vinder stærkere og stærkere Fodfæste dersteds.

Forhenvarende Professor ved Augsburg Seminar, Paf. K. Weenaes, Komerike, Norge, har i sidste „Lutheraneren“ en længer Korrespondance om den for den Forenede Kirke saa vigtige Skolefag. Som Uddannelse, forat han som en „fraværende og udenforstående“ lægger sig i dette, angik han, at han dels betragter sine Udtalelser som et velment Raad, uden større Bøgt, dels at hans levende Interesse for denne Sag har bragt ham til „at følge noksa godt med.“ Han synes, at Foreningsarbejdet nu burde være fredeen saalænge fremad, at særlig ved Wing Seminar kunde være benyttet som den Forenede Kirkes Profeminar og Profeminar med St. Olaf College som den høiere Uddannelsesanstalt

ogsaa for værdende Prester. „Som Sagnet dehvare saar, særlig efter den Oftebal-Sverdrupske Separation, er jo dette ikke at tænke paa“, siger han. Kavaite Separation anser han dog „ikke alene for unubgaaelig, men ogsaa som en Lykke for Kirken.“ Paf. Weenaes mener, at den Presteskole, som Samfundet maa have, maa være saaledes udstyret „at den kan være ijenlig efter sin høiere Bestemmelse ikke alene for den Forenede Kirke, som dette Samfund nu er, men for den nord-lutheriske Kirke i Amerika, som denne ved Guds naadige Hjælp, naar Foreningstanken er modnet til Gjennemførelse, vil blive, og som den efter sit Bæsen og sin Op-gave maa træve det.“

Han anser Minneapolis eller Strøget mellem Lovlingbyerne som ubetinget det heldigste Sted for den Forenede Kirkes Seminar. „Den vil tilbyde Fordele og fremme Interesser i de forskellige Retninger som ingen anden Sted i Unionen.“

Paf. Weenaes tror ikke, at Prestefeminaret behøver andre tilknyttede, forberedende Institutioner end et saakaldt Profeminar. Dog mener han, at det er i den Forenede Kirkes egen velforstaaede Interesse at oprette og underholde en lær Skole, hvor deres Prester kan komme i Besiddelse af de Kundskaber og den Almindelighed, som Ombedets Opgave i Tiden kræver.

Om en saadan lær Skole eller College skriver han:

„Der blev paa Nordmodet ifjor udtaalt, og den Tale tiltaler mig meget, at et saadant College bør være en paa lutherisk-kristelig Grund opbygget Almeninstitution, hvor unge begavede Mand, som kunde ventes i Fremtiden at ville indtage en ledende Stilling iblandt Landetsmand og i Unionen, kunde saa den Uddannelse, som Forholdene eller et senere Studium kræver. Men hvis man ønsker en saadan Skole, er jeg ialfald af den Formening, at den faaes bedst, naar den indtager en fra Prestefeminariet uafhængig Stilling, selvfølgelig, som allerede sagt, under Kirkens specielle Kontrol og Beskyttelse. Jeg kan i saa Henseende hen-dise til, hvilken Indflydelse Stolen i Decorah allerede har haft, ikke alene for Squaden, men for den lutheriske Kirke blandt Landetsmand, og jeg tænker mig i Fremtiden Decorah og St. Olaf arbejdsomme sammen til det høie Formaal, at havde vort Folks kirkelige og borgerlige Stilling og Ret inden Unionen, hvortil Fremtiden sikkert vil føle lignende Institutioner, som de lokale Interesser vil kræve.“

Sidste Fredagskveld holdtes en særdeles vellykket Statsmødefest ved P. L. U. Den store Skolefæl var for Aalebningen meget smagsfuldt dekoreret med Blomster og grønt. En efter vore Forhold foraret Forsamling havde indfundet sig, og Salen var fyldt til Trængsel. Blandt de forsamlede var der flere fra Stanwood, Camano-Øen

og andre Steder rundt Puget Sound foruden en del Del fra Tacoma. Fle- re Amerikanere havde ogsaa indfundet sig, og et saa godt Indtryk fik de af Skolen, at en af dem sagde, at han aldrig vilde tænke paa at vende sine Børn til nogen anden Skole end denne. For- uden de tre Graduerter, Anna Leque, Nellie Lee og Sena Olsen samt Board of Trustees og Lærerne, havde Pastorene M. H. Christensen, L. L. Brevig, G. Sperati, T. Larsen, J. Moses og R. Vankow faaet Plads paa Platfor- men. Festen aabnedes med et Stykke af Skolens Orkester. Saaende sang Forsamlingen "Almighty God! Thy Word is cast osv.," hvorpaa Past. Lar- sen holdt Bøn. Efter en Piano Solo af Miss Simonsen, holdt Miss. Sena Olsen sin Graduationstale. Hendes Tema var: "The Influence of Christi- anity on the Home." Efter nogle indledende Bemærkninger om, hvad et Hjem maatte være for med at rette at kunne bære dette Navn, udviklede hun, hvorledes Hjemmets Indflydelse enten er en Betsignelse eller Forbandelse, en- ted en Magt til det gode eller onde. For at illustrere dette udbrede hun to Hjem, det ene gudløst, det andet et kristeligt, samt den store Forskel, som under alle Omstændigheder vilde gøre sig gjældende inden to saa ulige Hjem. "Sikkert er det," sagde hun, "at der paa Jord er intet saa højt som et Hjem, hvor Kristendommen hersker." Hjem- met bør derfor gøres saaledes, at den trætte Vandrer med Glæde vil søge derhen for at søge Hvile, Vædselvæ- lse og Styrke. Men det kan kun faaet i et Hjem, hvor Gud boer, og hvor- over han udbreder sin Betsignelse. Og ingen Storm kan omslyngte et saadant Hjem; thi det har himmelske Statter.

Miss Lees Tema var "Habit". "En har sagt," sagde hun, "at et Børns Bæner er ligi en Vadderlofs Bæ; hvis de forsamles, blir de Ret af Troade, bernaft Med og endelig Af- stinger", og hvem kan da bryde dem? Vænen Magt betydes ved flere Eksem- pler fra det daglige Liv. De begyn- der at gøre sig gjældende lige fra Fød- selen, derfor har en Løge sagt, at Karjagen til Søndshed i den høiere Alder lægges ofte, medens Moderen vugger den lille i Sova. Er man en- gang kommen under en Ketbanes Ind- flydelse, kan det ofte blive et uanfæligt Spørgsmaal, hvorledes man skal kun- ne komme ud af dens Magt. Det er da ikke nok, at man blot gjør et godt Forsæt, men at man ogsaa gennemfø- rer, hvad man har besluttet sig til.

Miss Leque havde som Tema valgt "Trifles." Hun illustrerede deres Be- tydning ved at skildre Koralkrevene, der er bygget af bitte smaa Indsejler, dog ofte fotoarfager det højeste Skibs Un- dergang. Smaating skalde aldrig blive forsømt, fordi de banner Veien til Sufsed. Mange forglemmer de smaa Ting under sin Stræben efter de større. Som Belds for dette nævnt

han flere Eksempler. Det er ogsaa Smaating, som hjælper til at danne et Menneftes Karakter og udgør dels gode og delte Bæner. Lidt efter lidt vinder de sin Magt over en, og hvad mange vilde anse for Bagatelser, kan ofte lægge Grunden til store Væber og Forbrydelser ligesaa vel som for store og adle Dyder.

Foruden Graduerterne talte ogsaa Pastorene Sperati og Christensen samt Prof. Hong. Vi skal i næste Nummer prøve at gengive endel af Hovedanførerne i disse Taler, da de var baade gode og hjertelige, og naturlig- hos en og anden kan vække Interesse for den Gjerning, vi driver her ved P. L. U. Mellem Talerne gaves der Musiknumre af forskellige Slags. Til- slut overtalte Prof. Hong Graduerter- ne deres Diplomater, hvorpaa Festen afsluttedes med Afspilningen af Salmen "Praise to God, immortal praise" osv. af Synodens engelske Salmebog. Det var glædeligt at se, at en saa stor For- samling var mødt frem til Festen; thi det viste med hvilken stor Interesse Skolen er omfattet af vore Landsmænd og Samfundsbroder herude. Mange gik sikkerlig ogsaa hjem igjen med en klarere og bedre Forstaaelse af P. L. U.s store og herlige Opgave herude paa Kysten og det berettigede i dens Oprettelse, end de før havde.

Saa være da Gud Vore og Tak og- saa for det nu afsluttede Skoleaar. Maatte han velvillig det Arbejde, som her har været nedlagt og gøre dem, som her har været under hans Ord og Vands Vævning og Indflydelse til, lydige og villige Tjenere og Tjener- indet i sit Raadesige.

Kirke og Mission.

I Japan udbiudes der nu 40 kristne Blade og Magaciner.

I College of Literature ved det kri- stelige Universitet i Tokio er Qvalpar- ten (4) af Lærerne kristne.

Af Amerikas 75 Millioner Indbyg- gere staar omtrent 26 Millioner i kir- telige Forbindelser.

I Japan er der ialt folgt eller ud- delt hermed 1,300,000 Bibler og Le- sninger eller Dele af samme.

Profesor, Dr. teol. P. Rabben er ifølge "Fr. Tbl." bleven valgt til Formand for Kristelig Forening for indre Missionen i Kjøbenhavn.

Past. L. J. Jerder har affaaet Kal- delsen til Bergen Menighed i Holand, Iowa. Menigheden betjenes midler- tidig af Rabdomenighedens Præs. Past. Sangsted.

Otte hundrede unge Jøder har dan- net en Organisation med det Formaal at købe det hellige Land og der oprette et nyt Zion. Foreningen kalder sig Knights of Zion.

Bor Frelfers Menigheds Kvindefore- ning havde fornulig en behagelig Tur til Bugallup, hvor Kvindeforeningens møde holdtes hos Mrs. Ernesen, som der har et elegant Hjem.

For 27 Aar siden var siden var det en Forbrydelse i Japan mod Landets Love at besjænde sig til Kristendom- men. Nu er der omtrent 100,000 krist- ne hersteds og Kirker findes i næsten hvert eneste større.

Baade i den japaneske Regjering og i Parlamentet hersteds har Landets kristne Befolkning været repræsenteret, med fra 6 til 16 Gange flere Medlem- mer end den efter sin Størrelse har kunnet gjøre Krav paa.

Den norske Unitariermenighed i Min- neapolis er blei presteløs, da Past. Døngerud, som i de sidste Aar har be- tjent den, har resigneret. Da det ame- rikanste Unitar-Samfund har søgt at understøtte Menigheden længer, kommer den rimeligvis til at forblive presteløs.

Kvindeforeningen i Bor Frelfers Menighed, Tacoma afholdt en meget pen Felt Lørdag Aften den 1ste ds. Der var sørget for et godt Program med Sang, Taler og Deklamationer. Kirkeforet vandt stor stor Bifald med sin udmærkede Sang. Efterat man var færdig med Programmet traadte Past Sperati frem forat opløse, at der vilde blive serveret Forfriskninger; men Mrs. O. G. Storaasli havde nær kommet ham i Forskjædet, da hun ogsaa havde noget at opløse om Forfriskninger skøndt rigtig nok i en anden Form. De Forfriskninger hun bad paa var intet mindre end \$56.40 i Kontanter, som hun paa de tilstedeværendes Begne overtalte Past. Sperati som en Gr- lighedsbæger fra hans mange Bøener inden og udenom Menigheden. Aftenen tilbragtes forøvrigt paa en meget hyggelig Maade. Da Forsam- lingen endelig skalde bryde op skuffedes de alle om Past. og Mrs. Sperati for- at byde dem "Farevel" og et ligesaa hjerteligt "velkommen tilbage" — Past. Sperati med Familie skalde nemlig reise til Oden forat besøge Slegtninge og Bøener. Mrs. Sperati har sin Familie i Decorah, Ia., og kommer antagelig til at tilbringe det meste af Som- meren hersteds. Past. Sperati kommer antagelig tilbage lige efter Synodes- mødet. Gerold ønsker dem en behagelig Rejse.

Point Roberts, 28de Mai '90.
Kjære Gerold!

Da jeg forlod Farmland, lovede jeg at skrive lidt for dig angaaende Valse- skillet. Alaska Vaders Kefu haaber at fange fjorten Hundred Tusind Vals, eller et Hundredtusind Rædser i Som- mer. Det er trods nu med at blive færdig til Vaksen kommer, som den sædvanlig gjør i Forstningen af Juli. Beiret har været meget daarligt, og dette har forsinket Arbejdet; men vi haaber dog at blive færdige tilde.

M. Glasjo fra Farmland, som før har arbejdet for dette Kompani, arbejder nu for Pacific American Co. og har \$70 Maanedes.

Der er flere Farmlandinger. Varris Larson, Moses Olsen, Ino. L. Nise- land, A. Waage, Ole Waage og P. J. Waage, som er Formand. Alle disse har besøgt P. L. U. Vi der er saa mange Studenter her skuldes vel mest P. J. Waage, som bestandig har haat et varmt Hjerte for P. L. U. Dette har givet dem Raadning til at arbejde her om Sommeren og besøge Skolen om Vinteren. Hvis alle dem, som haude besøgt Skolen, haude gjort saa meget for den som P. J. Waage, saa vilde der blive flere Stu- denter næste Vinter end der er Rum for.

Der er ikke nogen Raade eller nogen Person, som kan overtage Skolen paa en saa tiltrækkende Maade, som de Studenter, der har besøgt den, det vil sige, hvis han eller hun er en stikkelig Person og har Skolens bedste for Dine.

En Student og Ven skrev for en Stund siden, at han syntes, at Korpo- rationen burde oprette en Fiskeudlak- ningsanstalt i Forbindelse med Sko- len, da han syntes, at der var saaman- ge af Eleverne, som blev Hjerte, for saaledes at lære Fagets grundigt og i sin Velhed.

Synes ikke Redaktøren at Ideen er nok saa bra?

Venlig Hilsen til Bøener og Gerolds Løfere.

Ino. L. Niseland.

Til Var. Dist. Missionsskaffe.

Konfirmationsoffer Olympia Wash. Past. Hagood kald \$8 85. Fra Evert Menighed Past. Blakkus kald \$3 00

J. L. Nynting.

Tag vare paa eders Oine

J. Palmson, Udsamineret Optiker. Dinene undersøges efter alle Vidensk- lenses Regler. 920 Pacific Ave., Tacoma, Wa.

Vor Barneskole.

Barneskolen vil i dette Aar drives hovedsagelig efter den ifjor fulgte Plan. Undervisning gives i Religion, Norsk og Salmesang, samt i de Fag, som almindelig læres i Common-Skolen, saasom engelsk Læsning og Grammatik, Geografi, Fysiologi, Regning, med mere. I Religion undervises der baade paa Engelsk og Norsk og Forældre bedes derfor om at lade os vide, i hvilket Sprog de ønsker deres Børn skal modtage Undervisning.

Det Lokale, som ifjor benyttedes, blev forliden og i andre Henseender mindre bekvemt. Vi har derfor laar fundet det nødvendigt at sætte istand et større Værelse paa første Etage i Bygningens nordre Fløj til Brug for Barneskolen.

Da det i flere Henseender er forbundet med Vanskeligheder at have Børn og voksne i samme Bygning, har vi laar ordnet det paa den Maade, at kun voksne faar bo i Bygningen. For Børn, som sendes til Skolen langvejs fra, vil der blive sørget for Plads i paaidelige og kristelligsindede Familier i Nærheden af Skolen, hos hvem de vil faa Kost, Logi og Tilsyn for en rimelig Godtgjørelse.

For Undervisning i Barneskolen betales 40 Cents pr. Uge, \$4 for Høst Terminen, 12 Uger; \$4 for Vinter Terminen, 12 Uger; \$3.50 for Vaar Terminen, 10 Uger; \$10 for hele Skolesaaret, som bestaar af 34 Uger.

For Kost, Logi og Tilsyn for Børn under 12 Aar betales \$1.25 pr. Uge, over 12 Aar \$1.35 pr. Uge. Lægetilsyn 50 Cents pr. Termin.

Betalingen for Undervisning, Kost, Logi og Lægetilsyn erlægges forstradsvis.

Vaarterminen begynder den 28. Mars, 1899.

Begjæring om Oplysninger og Optagelse sendes til Bestyreren,
N. J. HONG,
Parkland, Wn.

Netop ankommet!

Et godt Udvalg af norske Skolebøger, Bibler, Testamenter, Salme- og Sangbøger, Manuskriptpapir, Daaba, og Giftermaalsattoster m. m. m.

VISSEL & EKBERG.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wn.

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

The following branches will be taught during the spring term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian Grammar
Norwegian Reading
Singing
Bible Study

Commercial Law
Shakespeare
U. S. History
Grammar
Geography
German
Algebra
English Composition
Reading
History of Education and Methods
Business and Office Practice

Spring Term Opens March 28, and closes June 2, 1899.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

"Underlige fyre og store hellige."

En Præst, som for en halv hundrede Aar siden begyndte at prædike i Elberfelds reformerte Menighed og ved sin vækkende Maade at prædike paa drog Mange til Guds Hus, fortalte mig engang, at de Troende havde sagt om ham: han var hverken mere eller mindre end Vorherres Trommeslager. De mente, at han nok kunde tromme Folk sammen, og det var han god til, men vederkvæge dem med den sande Livsfødekande han ikke. Præsten hørte paa denne Kritik og fandt, at han kunde lære Noget deraf, og at hans Prædiken virkelig endnu manglede det sande Livsindhold. Saa gik han da ind i sit Kammer, søgte og bad, indtil han havde fundet, hvad der manglede. — Nedsriveren heraf vandrede som Kandidat fra Elberfeld til det nærliggende Kronenberg for at holde en Prøveprædiken. Underveis slog en Grovsmed Følge med mig. Da han hørte om Hensigten med min Reise, mønstrede han mig overlegent fra Hoved til Fod og spurgte:

"Hvor har De Deres Fødsels-Attest?" Han tænkte paa Gjenfødselsen og vilde have Bevis af mig for, at jeg var bleven født til et nyt Liv. Jeg forstod dengang endda ikke dette Sprog, og da han mærkede det, svarede han: "Min Stemme faar De ikke." (Efter Prøveprædikenen skulde nemlig Præsten vælges). Den anden Morgen prædikede jeg over Texten: "Eders Sagtmodighed vorde aabendar for alle Mennesker: Herren er nær" (Efl. 4, 5.). Da raabte Alle med en Mund: "Det er Lov!" og jeg fik ikke en eneste Stemme. Alligevel angrede jeg ikke at have prædikeret der, og det af den Grund, at hint nærgaaede Spørgsmaal efter Fødsels-Attesten dog blev mig til Velsignelse Thi om end den lovløse Retning hos mange af de Vakte der i Kronenberg, som bare vilde høre om Kristi Fyldestgjørelse og den frle Naades Annæmmelse i Troen, men ikke om Kjærligheden, — om Udvalgelsen, men ikke om Aandens Frugter, — om pludselig Omvendelse, men ikke om Aandens stadige Tugt og den Troendes alvorlige Selvopdragelse — om end, siger jeg, denne Retning var skjæv og falsk, saa manglede dog ogsaa paa den anden Side jeg endda personlig Erfaring af Frelsen og den Fred, som kun Kristi Korsens Erkjendelse giver. Maaske kunde ogsaa de beskedne af mine kjære Læsere have ønsket godt af et saadant Spørgs-

maal efter deres Fødsels-Attest, om de vilde gjøre sig det selv i Kristi og Pauli Aand.

Det var for mig.

Det hændte sig engang i den store Keiserstad Wien, at et Medlem af en Barmhjertheds-Forening traadte ind i et prægtigt Kaffehus, hvor flere rige og fornemme Personer sadde omkring et Bord. Man kunde ikke se paa Manden i sin Ordensdragt, hvad Stand han var af i det borgerlige Liv; det skal imidlertid have været en Officer af høj Rang. Nok er det, han nærmede sig den Ene af Gjæsterne, som sad ved Bordet, raslede derpaa en Smule med sin Fattigbøsse og talte nogle Ord, som vel kunde have rørt et ömmere Hjerte; men den stumme Gjæst led, som han hverken saa eller hørte Noget af, hvad der forefaldt. Derefter traadte han hen til den Anden, saa til den Tredie, men Ingen hørte paa ham; kun den Fjerde svarede ham vredt: "Ser du da ikke, at vi ere i fuldt Arbejde?"

Disse Herrer vare vistnok syselsatte paa sin Vis; de spillede nemlig Kaart, og det saa høit, at alle deres Tanker droiede sig om Vinding og Tab. Ordensbroderen ventede derfor en Stund, og da den Fjerde dog i det Mindste havde givet ham et Svar, forsøgte han paany sin Lykke hos denne. Derfor, da Spillet netop var ude, raslede han igjen med Bössen og bad i sine Syges og Nødlidendes Navn om en Gave. Men den Fjerde, fortrydelig over at have tabt Spillet, vendte sig om og gav Indsamleren et vældigt Örefigen med de Ord: "Der har du Noget, din uforskammede Karl!"

Hvad gjorde vel nu Ordensbroderen? — Rørte Krigeraanden sig ikke stærkt i ham? for han ikke i Harnisk for at lade den Anden eftertrykkelig føle, hvem han havde for sig? Kunde han lade en saadan raa og nederdrægtig Behandling gaa ustraffet hen? Var ikke hans Stands Ære krænket paa en saa oprørende Maade, at den krævede blodig Hevn? — Og virkelig syntes det i nogle Öieblikke, som om lignende Tanker opstod hos den Fornærmede. Blodet steg ham til Hovedet; han rynkede Panden i Vrede; hans Arm dirrede. Men Manden var som Kriger vant til streng Lydighed; allerede under den første Opbrusen fornæm han i sit Hjerte en Herres Kommando, for hvis Öine kun den Ære, der gjælder for Gud,

har noget Værd, men Æren for mennesker regnes for Intet. Han adlyder Befalligen; han fatter sig, med adel Værdighed staar han for sin Fornærmer, og med et Udtryk i Stemmen, der uvikaarlig maatte indgyde selv et raa Menneske Agtelse, siger han: "Det var for mig; men nu, min Herre! giv mig ogsaa Noget for mine hungrige Fattige og Syge, som endnu i Dag maa have Føde og Vederkvælgelse."

Disse Ord, som Bevidstheden om en god Sag indgav ham, fællede ikke sin Virkning. Fornærmeren bliver hel underlig tilmode; han kaster Kaartene paa Bordet, springer op fra sin Stol, omfavner Almisesamleren og giver ham alle de Penge, han havde hos sig, for dermed at lindre den menneskelige Nød; thi med Lysten til at spille var det forbi, i det Mindste den Aften. Ogsaa de andre Gjæster ved Spillebordet saavel som i Værelset, for en stor Del rige og fornemme Lediggængere, rakte den høihjertede Modtager af Örefigenet meget betydelige Gaver til hans Syge. Men han selv, Almisesamleren, sagde saa mange Tak, bukkede og gik sin Vej med en Taare i Öiet, der kom ikke af Uvilje eller Smerte over den Maade, hvorpaa han var bleven behandlet, men af Glæde over den Kjærligheds Seier, der gjør Jorden til et Paradis.

I denne Bog (Bibelen) finder du ogsaa dette Svøb og den Krybbe, hvori Kristus ligger, og som Englene henviser Hyrderne til. Svøbet er simpelt og ringe, men dyrebar er den Skat, som ligger deri.

Skjønt Guds Gjæringer ikke ere stumme, men tale høit om Gud og stille ham saa tydelig frem for vore Öine, at vi godt kunne se ham, saa træder Gud dog paa en langt tydeligere og trøstefuldere Maade frem for os, naar han til sine Gjæringer endnu føler sit Ord, som Öinene ikke se, men som Örene høre, og Hjertet ved den Helligaands Hjalp forstaa.

Som Stjernen, der i den mørke Nat straalet frem bag Himmelhvælvningens Skydække og veileder den vildfarende Vandrer, saaledes lyser det Billede af Kristus, som Bibelen har givet os af ham, for enhver Kriston, der i Troen vil søge ham; ja, som den eneste sande Veileder, der formaar at føre os gennem Livets syndefulde, vildsomme Veie,

staar han for det indre Öie, om given af en hellig Gloria, og peger hen mod Faderhjemmet oventil.

Det er umuligt at udgrunde og tilfulde udtømme et eneste Ord i den hellige Skrift. Thi det er den Helligaands Ord, derfor er det alle Mennesker for høit. Jeg har nogle Gange forsøgt paa at udgrunde de ti Bud, men saasnart jeg har begyndt med de første Ord, som lyde saaledes: "Jeg er Herren din Gud", er jeg bleven staaende fast i Ordet "Jeg" og kan endnu ikke forstaa det.

Vor Frelses norsk luth. Kirke

Nj. af So. 2 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9.30 A. M. .... Søndags-
skole.
" 11 A. M. .... Holmesse-
gudstjeneste.
" 7.45 P. M. .... Aftensang.
Onsdag 8 P. M. .... Kor Övelse.
Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedens Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m.
i Maanedens Kvindeforening.

A. Fangsrud,

Handler med alt Slags Jæst og
fættet Sjøb.

Kjøber Huder for Kontant.

Parkland . . . . . Wash.

Parkland-Nyheder.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 14de ds. Kl. 2 Eftermid. hos Mrs. O. Saffum.

Past. Brevig holdt forrige Torsdagskvæld en meget interessant Foredrag hersteds om Alaska og Eskimoer.

Past. N. A. Christensen med Familie aflagde Parkland i forrige Uge et hjært Besøg. De var da paa Veien til Seattle, hvor Past. Christensen nu har optaget sin Virksomhed.

Dr. J. Brottem er i denne Uge reist til Alaska sammen med Past. Brevig og Edwin Thompson. Det er hans Hensigt at prøve sin Lykke som Gulvgraver.

Blandt de mange, som i forrige Uge besøgte Parkland forat overvære Slutnings festen ved Stolen var ogsaa Dr. J. A. Johnson fra Everett, N. Seque og Datter, G. Lund og Døstera samt Miss Gaae fra Stanwood.

Sidste Søndag Formid. holdt Past. Brevig Missionsgudstjenest hersteds. Han gav en gripende Tilbring af den sandelige Kød og Glædelighed, som hersteds blandt Alaskas Eskimoer. Det var især tungt, sagde han, at se deres Frygt for Døden.

Kyst-Nyheder.

First Bank of Skagway er faldet. Bankens President, C. S. Moody, er forsvunden.

Et større Katal tyske Håndværkere er i den senere Tid ankomne til Whatcom og Skagit Co.

Fire svære Skibe indtar nu Trelast ved Tacoma Mill i Tacoma. Det ene af Skibene, "Oltsebank," rummer 24 Mill. Fod.

Poststyrelsen har nylig truffet Anshalter for Forlembelse af Post to Gange om Ugen fra Lynn Canal til det indre Alaska.

Mrs. Jane Rathrop Stanford, Enken efter Senator Stanford, har nylig skænket Aktier af forskellige Slags til en Særdi af \$10,000,000 samt Landskæbdom til en Særdi af \$317,000 til Peland Stanford Universitet, Gal. Stanford og Rowe har nu lagt Skænket \$15,000,000 til dette Universitet.

Bed en Ildbrand forrige Uge i Republic, Wash., blev 18 Bygninger et Nod for Flammerne. Staden anslås til \$250,000.

Boogrand af "Waterway" mellem Dampskibskompanierne er Bilet priserne fra Lake Wenet til Dawson City, Alaska nedsat fra \$100 til \$2.50.

Mellem 30 og 35 Indianere drubede formlig i "Lake of the Clouds", Alberta. De var paa Veien til en "Postlag", da Ilykken skede.

De store Melmøller i Spokane skænket paa ubestemt Tid paa Grund af Ugreie med Arbejderne. De forlanger Arbejdstiden forkortet til 8 Timers Dag.

Regjeringen i Washington, D. C., er blet anmodet af Chamber of Commerce i Tacoma om at sende en Tolddakter til de elendige Der for at lede efter Besætningen paa Damperen "Pelican," som er forlist i Behringshorn.

Torsdag forrige Uge tjendtes et ganske stærkt Jordkjæls i San Francisco. Ved Rystelsen løsnede en ganske stor Sten paa Gæmsten af en af de større Bygninger hersteds og faldt ned paa Fortouget, hvor den slog et stort Hul. Enkelte andre Bygninger kom ogsaa tilfælde.

Fra Victoria, B. C. meldes, at en hel Del Guldsagere, som forsøgte at paa Klondike over den saataldte Chumantou Trail, er ankomne paa Velen. Ikke mindre end 50 Baade siges at være landret paa "Great Slave Lake," og Folkene emen drubede eller ogsaa mistede de alt de havde.

Da Damperen "Alameda" sidste Fredag ankom til San Francisco fra Australien opdagedes, at en Rask, indeholdende \$25,000 i Guld, var blet stjålet under Rejsen. Da der ombord er et med Staalplader beslaet Rum, hvori Pengene var indlaaste, er Tyveriet en fuldstændig Gaade baade for Politiet og Dampskibsofficererne.

Kommer du efter Døden til Herren?

En omvendt hedsfulk Enke i Asien døde i Marts 1821 i en Alder af 53 Aar. Li Mar i Fortveien var hun bleven dødt, og havde endnu for sin Død den Glæde at være tilstede ved sine 4 Sønners, 2 Døttres og 2 Sviigerdøttres Døds. Hendes Mand, Levede og døde som streng Rigdomsdyrker og vilde i de sidste Dieblille af sit Liv ikke modtage Nod af sin Søns Døds.

fordi denne var bleven en Kristen. Enken havde i tidligere Dage haft et meget befrigt Sind, men i den Sønners Død havde ydmyget hende. Da hun nu blev dødelig syg, og hendes Børn dybt bedrovede stod omkring hende, sagde hun til dem: "Hvorfor glæde I eder ikke over, at jeg gaar til min Herre? Hvorfor er I saa bekymrede? Hvad er mine Lidelser; jer hen til Jesus, hvad han har lidt for os!"

Saa ofte nogen af hendes Børn havde Tid tilovers, maatte de løse holt i Bibelen for hende. "O Moder, sagde hendes yngste Datter grædende til hende, forhen var du meget omhyggelig for os, men nu har du mistet af din Hengivenhed for dine Børn!"

Tal ikke saa, mit Barn, svarede den doende Moder; jeg lader eder tilbage i hans Hænder, der elsker eder endnu mere og sørger langt bedre for eder end jeg!" Da Børnene ikke længer kunde holde sine Taarer tilbage, sagde hun: "Hvorfor græde I saa og lægge en Hæstedssten for mig paa min Vel til Himmelen? Laster heller i Guds Ord og beder, beder især for mig!" Om Natien kaldte hun snart denne, snart hin af Børnene til sig for at bede med dem, og da Dagen drog frem, gik hendes Aand over i Fredens Rosliger.

Ordsf. 14, 27. Herrens Frugt er Livets Rilde, til at vige fra Dødens Saarer.

Bøger tilsalgs.

- Synodens Salmebog. I Skindbind \$ 85
- " " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
- " " med rødt Snit og Albumspånede 1 75
- Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
- Norske og engelske Bibelhistorier 25
- Katekismer 15
- Jössendals Billed ABC 15
- Synodalberetninger, Pacific Distrikt 25
- Ny Testamenter 25

Spar Tid og send til os efter disse Bøger.

Adresse: Pacific Luth. University Ass'n Parkland, Wn.

Bødes bemærket.

Penge til Sjældens Afbetaling indsendes til andertegnede. Alle andre Pengesager, som til Barnehem og lig. sendes til Pacific Luth. University Ass'n, Parkland, Wn., og videres for af Dr. G. Serrum. J. Maflan, Everett, Wn.

Parkland Avertisementer.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions.

PARKLAND, WASH.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer and Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call.

Telephone ..... Parkland

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality.

PARKLAND, . . . WASH.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester Udfører al Slags Snedkerarbejde.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, . . . WASH

Whatcom, Fairhaven and Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne Rute.

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver Søndag, Onsdag og Fredag Kl. 8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50, Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE, W. J. ELLIS, TRAF. MGR